

præsentativt demokrati. Det er en styreform, der sikrer, at beslutningerne tages i respekt for helheden. Samtidig sikrer den, at de mennesker, der træffer beslutningerne, også har ansvaret for at føre dem ud i livet og tage konsekvenserne af dem.

En fremtidig større strukturreform, der indebærer opgaveændringer og geografiske ændringer, som skal række måske 30-40-50 år frem, er en yderst kompliceret opgave, der kræver konstant omtanke.

Jeg forventer klart, at ansvarlige kommunalpolitikere naturligvis vil høre på borgerne, vil deltage i borgerhøringer, lægge visionerne på bordet og bruge lokaldemokratiet. Og jeg er blevet bekræftet i mine forventninger. Der debatteres livligt i avisspalterne, der arrangeres borgermøder, høringer og paneldebatter. Det viser jo, at lokaldemokratiet virker.

Jeg vil derfor gentage, at det ikke er Venstres holdning, at der skal lovgives om decentrale folkeafstemninger i forhold til en fremtidig strukturreform. Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, om man vil have en vejledende borgerafstemning om kommunesammenlægningerne og i givet fald, hvad der skal stemmes om.

Vi har ikke intentioner om at begrænse kommunernes muligheder for at afholde de vejledende borgerafstemninger. Vi vil ikke ændre noget i styrelsesloven, der netop giver mulighed for disse afstemninger. Den endelige samlede geografiske løsning med at få brikkerne til at falde på plads kan dog i nogle tilfælde gøre, at det vil være umuligt for Folketinget i sidste ende at efterkomme et lokalt afstemningsresultat.

Venstre ser den kommende reform som en mulighed for at styrke demokratiet ved at give kommunerne større bæreevne og dermed også et større råderum.

Kl. 12.15

Ole Stavad (S):

Debatten og dermed inddragelse af alle, der vil være med i debatten om en ny kommunalstruktur og placering af opgaverne i en ny kommunalstruktur, synes vi er utrolig vigtig.

Det er jo ikke sådan, at debatten først er opstået, efter at Strukturkommissionen har afleveret sin betænkning. For mit eget vedkommende har jeg ikke talt det nøjagtigt op, men jeg har i hvert fald deltaget i et eller andet sted mellem 50 og 100 møder over hele landet inden for de seneste 15 måneder. Det har været med beslutnings-

tagere, byrådsmedlemmer og folk, der er optaget af det politiske i vore organisationer.

Nu er opgaven at få debatten bredt så langt ud som overhovedet muligt. Men det er jo ikke sådan, at vi kan beslutte herinde, at nu skal der være en bred debat, for en bred debat forudsætter, at der er mange, der vil være med. Men det, vi kan gøre alt, hvad vi kan for, er at skabe nogle rammer, så enhver dansker, der vil være med i debatten, være med til at øve indflydelse og bidrage med sine synspunkter, der kan indgå i de konklusioner, der skal drages på et tidspunkt, også får muligheden og tilbuddet.

Når jeg ser på det, der sker over hele landet i øjeblikket, er jeg faktisk ikke særlig bekymret. Der er virkelig gang i diskussionerne, der arrangeres møder og konferencer på kryds og tværs, og allerede på nuværende tidspunkt tror jeg der er arrangeret så mange møder, at der ikke er en eneste dansker, der ikke kan komme til at deltage inden for en rimelig geografisk afstand. Det synes jeg er meget, meget glædeligt, på samme måde som vi glæder os over, at selve præsentationen af Strukturkommissionens arbejde blev bragt i medierne, så enhver dansker havde mulighed for at følge med. Bare som en illustration har jeg de seneste 2 dage, altså mandag og tirsdag, deltaget i fire forskellige møder og konferencer i forskellige egne af landet, hvor der har været langt over 1.000 deltagere, så der er gang i debatten.

Angående spørgsmålet om folkeafstemninger, som hr. Poul Nødgaard rejser, kan vi jo diskutere det, som det også allerede er sket. Efter de gældende regler har kommunerne adgang til at beslutte, om de mener, et spørgsmål er så vigtigt, at det er relevant at spørge borgerne ved en vejledende folkeafstemning, så muligheden eksisterer. Jeg har ikke hørt nogen, der har haft overvejelser om at fjerne den mulighed, så det er en lokal afgørelse, som vi sådan set ikke kan gøre meget andet ved end at tage til efterretning.

Men et andet spørgsmål er: Er det en hensigtsmæssig måde at løse tingene på? Her vil jeg godt give udtryk for det principielle synspunkt, at hvis det er sådan, at man vil afholde en folkeafstemning, bør man – selv om man kalder den vejledende – være meget, meget eftertænksom. Det er uheldigt, hvis det er sådan, at man afholder en folkeafstemning uden at være sikker på, at man kan følge det gode råd, man får fra borgerne.

Det er uheldigt at afholde folkeafstemninger og synes, det er godt, hvis man er enig i resulta-